

Список использованных источников

1. Устав ООН от 26.05.1945 г. // [Электронный ресурс]// Режим доступа: <http://www.un.org/ru/charter-united-nations/>
2. Международное публичное право : учеб. / Л. П. Ануфриева, Д. К. Бекашев, К. А. Бекашев, В. В. Устинов ; ред. К. А. Бекашев. Москва: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2005. — 784 с.
3. Карпович О. Г. // Международный терроризм: современные проблемы и тенденции // Закон и право. — 2014. — № 7. — 374 с.
4. Бошицька К. Ю. // Боротьба з міжнародним тероризмом: сучасний стан та перспективи // Часопис Київського університету права : Укр. науково-теоретичний часопис. 2015. — № 1. — 543 с.

Ключові слова: міжнародна безпекість, агресія, тероризм, терористический акт, угроза.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гладенко О. М.

Турчак Сніжана Олексіївна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМА НЕРОЗПОВСЮДЖЕННЯ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ

На певних етапах розвитку суспільства виникає потреба у вирішенні певних проблем. Протягом останніх років у світі виникло і загострилось коло проблем, що стосуються інтересів та долі всього людства. Актуальною проблемою на даний час є проблема щодо нерозповсюдження ядерної зброї.

Суть цієї проблеми полягає в тому, що незважаючи на досягнення в області ядерного роззброєння, велику стурбованість як і раніше викликає загроза для людства, пов'язана з можливістю випадкового, ненавмисного або несанкціонованого застосування ядерної зброї. Повне знищення ядерної зброї і створення світу, вільного від ядерної зброї, назавжди усунуть загрозу, створювану цим видом зброї. Будь-яке застосування або будь-яка загроза застосування сили були б порушенням Статуту Організації Об'єднаних Націй. Комісія нагадує про Консультативний висновок Міжнародного Суду з липня 1996 року щодо законності загрози ядерною зброєю або його застосування, в якому Суд прийшов до висновку про те, що існує зобов'язання проводити сумлінним чином і доводити до кінця переговори, що ведуть до ядерного роззброєння у всіх його аспектах під суворим і ефективним міжнародним контролем.

Дослідженням данної проблематики займалися такі вчені як С. Галака, О. Бодрук, В.Чумак, В. Орлова, А. Уткіна та інші.

Проблема нерозповсюдження ядерної зброї займає чільне місце у системі сучасних міжнародних відносин. Міжнародні організації мають за мету обмежити гонку озброєнь та максимально роззброїти країни, які мають ядерну зброю.

Заходи з роззброєння й обмеження озброєння виступають матеріальними гарантіями безпеки держав. Ідея роззброєння виражає вікові прагнення людства знайти найбільш дієвий спосіб рятунку від нещастя війни. Здавна і до наших днів була складена велика кількість проектів, у яких втілювалася ідея світу без зброї. Будучи великомасштабною метою, роззброєння стало предметом тривалих міждержавних переговорів і визначило завдання міжнародних миротворчих рухів.

Під роззброєнням слід розуміти комплекс заходів, спрямованих на обмеження і зменшення озброєнь держав і військових блоків. У міжнародному праві вже встиг сформуватися універсальний принцип роззброєння. Він зобов'язує усі держави:

- суворо дотримуватися діючих норм міжнародного права щодо роззброєння;
- брати участь у договорах і заходах із роззброєння;
- прагнути до вироблення нових норм і правил щодо роззброєння [1, с. 549-552].

Питанням роззброєння займаються такі компетентні органи ООН як, Генеральна асамблея ООН – Комітет із роззброєння і міжнародної безпеки (Першого комітету) та Комісії ООН з питань роззброєння.

Основними напрямками міжнародного співробітництва у цій сфері є запровадження режиму нерозповсюдження ядерної зброї.

Режим нерозповсюдження ядерної зброї являє собою сукупність міжнародних домовленостей і організацій з участю як ядерних, так і не ядерних держав, а також внутрішні законодавства країн-учасниць, метою яких є запобігання придбання ядерного статусу державами, які не мали його до 1967 р.

Цей режим закріплений в цілій низці, які мають різний статус взаємопов'язаних міжнародних угод, центральне місце серед яких займає Договір про нерозповсюдження ядерної зброї 1968 р.

Слід зазначити, що режим ядерного нерозповсюдження є інституційно розвиненим, тобто включає в себе значне число організацій та інших форм регулярного взаємодії учасників. Частиною режиму є два міжнародних механізми, які формально в нього не входять, але які відіграють ключову роль у виробленні спільних дій найбільш розвинених держав. Це створений в 1971 році Комітет ядерних експортерів, відомий як Комітет Пангера, а також створена в 1974 р. Група ядерних постачальників. Крім цього, частиною режиму є пов'язане з ним внутрішнє законодавство кожної країни-учасника, особливо тих з них, хто має в своєму розпорядженні високорозвинену ядерну промисловість [2, с. 16-19].

Запровадження миру за допомогою роззброєння можливе при «запланованому мирі» – це стан міжнародних відносин, коли здійсню-

ються цілеспрямованні заходи, які ведуть не лише до ослаблення країн, які володіють ядерною зброєю а й до припинення гонки озброєнь, що в кінцевому результаті позбавить загрози світових воєн [3, с. 555].

Отже, проблема нерозповсюдження ядерної зброї залишається актуальною в наш час не лише для Європи, а й для інших регіонів Земної кулі. Кожна з держав повинна виконувати концепцію роззброєння задля підтримки та збереження миру у світі. Адже ядерна зброя залишається найнебезпечнішою зброєю масового ураження, яка може призвести до неминучих наслідків.

Список використаних джерел

1. Воробйова А.О. Роззброєння як засіб забезпечення міжнародної безпеки / А.О. Воробйова // Міжнародні читання присвячені пам'яті професора Імператорського Новоросійського університету П. Є. Казанського : матеріали Міжнар. конф. (м. Одеса, 21-22 жовтня 2011 р.). – 2011. – 715 с. – С. 549-552.
2. Ядерное нераспространение (в двух томах) / под общ. ред. В.А. Орлова. – М.: ПИР-центр, 2002. С. 16-19.
3. Арон Р. Мир і війна між націями / Р. Арон ; [пер. з фр.]. – К. : Юніверс, 2000. С. 555.

Ключові слова: ядерна зброя, роззброєння, концепція, нерозповсюдження, мир.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Гладенко О. М.

Цикалюк Анна Романівна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ДИПЛОМАТИЧНОГО ЗАХИСТУ

У сучасному світі актуальними є проблеми захисту прав людини. Існує величезна кількість засобів такого захисту, особливе місце серед яких займає інститут дипломатичного захисту. У 2006 р. Комісією міжнародного права ООН було розроблено проект статей щодо дипломатичного захисту, проте в сучасних дослідженнях це питання досі не дістало значного розвитку чи висвітлення. Питання, пов'язані з дипломатичним захистом, не залишалися поза увагою юридичної науки, різним аспектам цієї проблематики присвячено роботи С. Амерасінґха, Е. Борчарда, І. Веделя, Д. Гвоздецького, В. Єпіфанова, І. Лукашука, О. Попкової, Ш. Содікова та ін.